

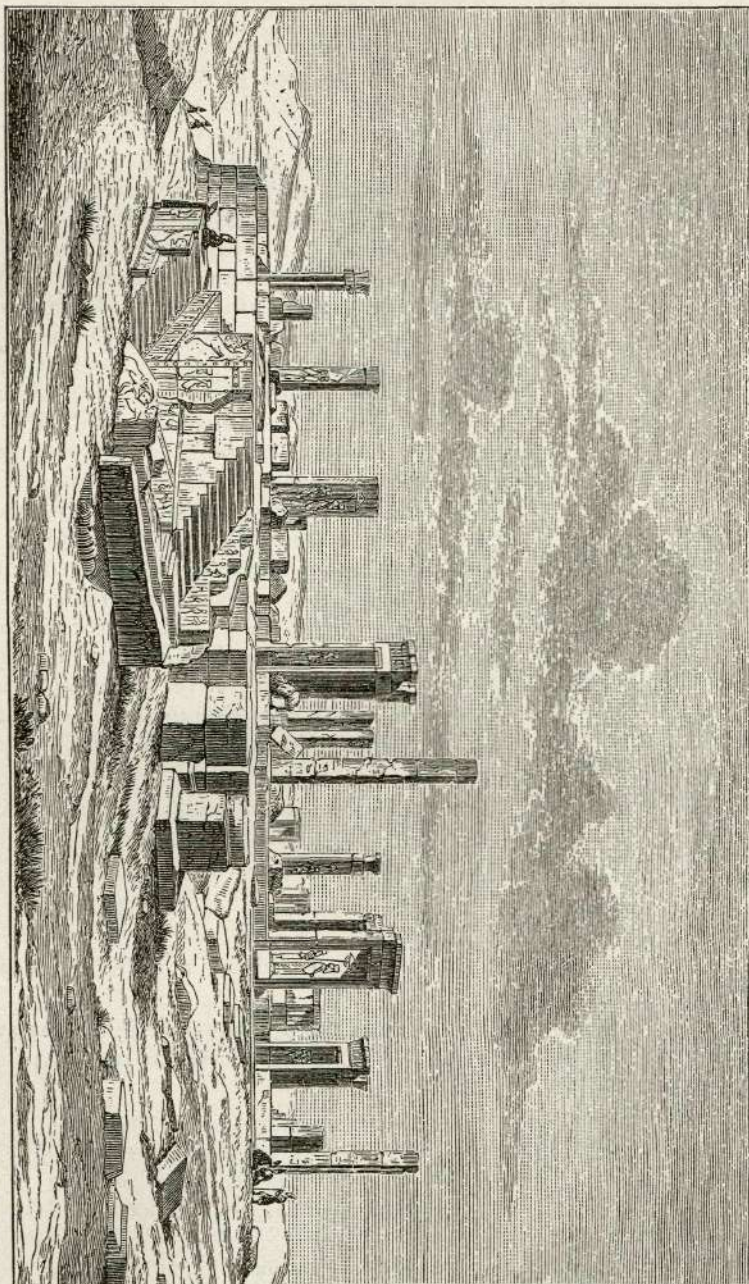
boš vesel med svojimi pobratimi v Ljubljani, — in ta misel mi je dala novih močij, da sem vstal z dečki ter šel mimo brezniške cerkve ter pokopališča proti domu. Nad vhodom tega po-

Drug, jako zanimiv izlet smo napravili z dečki na planine. Šli smo tisti dan že zjutraj iz doma; pot nas je vodila mimo rojstvene hiše umrlega pisatelja

Tonejca-Samostala, ki je tako lepo opisal v „Dunajskem Zvonu“ življenje na planinah, potem pa vedno više in više, dokler se nam ni odprl najdivnejši razgled na blejsko in bohinjsko stran. Res,

Dežela kranjska nima
lepš'ga kraja
Ko je z okol'co ta,
poda raja!

Sploh, ako bi ti hotel popisati in dopovedati vse, dragi Josip, kar doživim, moral bi ti pisati do dana belega. Že sama nedelja, koliko snovij bi mi dala! Dopoldne pred deseto uro peljem dečke, da gremo v župno cerkev k maši. Tedaj ima vselej gospod kapelan opravilo. Strašno hud človek Ti je to! Že šest nedelj sem tukaj, pa še zmirom pridiga o sami čistosti, in kako hud je. In pravijo, da se skoro vedno posti, in da zvečer ne je čisto nič! Hu! Tako pusto življenje! V žagrad prihaja k maši tudi neki star duhovnik, upokojen, doma iz tega kraja. Mož mora biti velik čudak, ker se vède jako nenavadno. Pravijo, da ni čisto pri pameti in da je študiral v mladih letih tam v Padovi! — Ob nedeljah popoldne navadno ni izprehoda. Tedaj imamo doma kako igro; včasih igramo croquet celo popoldne, včasih podiramo

Zapadna stran Kserksove palače v Perzepolju. (Tu je napis G, naveden na str. 347.)

kopališča — to naj Ti še omenim — smo čitali jako lep napis:

Kar ste vi, smo bili mi,
Kar smo mi, boste vi.

Toda mi si nismo baš belili glave s tem pre-mišljevanjem. Tako mladi še vsi —: smrt, čakaj!

kegle, pa s privezано kroglo. Pri vsaki igri te spoznajo, si-li spreten ali pa neroden. Sploh, pri gospôdi mora biti človek v vseh ozirih spreten, sicer mu slaba prede. Včasih pri večerji se kar najedenkrat izmisli gospa baronovka, da mora vsakdo izmed družbe povedati jeden pripraven